

Arrest

nr. 270 485 van 25 maart 2022

in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI en RvV X / XI en RvV X / XI en
RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X
 wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 2 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 26 december 2018, als begeleide minderjarige vreemdelingen, samen met hun moeder D.H.M.

Op 15 januari 2019 diende verzoekers' moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers' naam als 'vergezellende minderjarige' werd ingediend.

Op 29 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 24 september 2020, nr. X).

1.2. Op 24 november 2020 dienden verzoekers in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 27 september 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek van een minderjarige. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 27 september 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoeker, M.A.A.H., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 24/11/2020

Overdracht CGVS: 13/04/2021

Je werd op 30 juli 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 11u50 tot 12u19. Jouw moeder D.H.M. (dossier (...)) werd op dezelfde dag gehoord van 12u20 tot 12u29. Jullie werden hierbij beiden bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier loco Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaart M.A.A.H. te heten, tien jaar oud te zijn, geboren te zijn te Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië) en tot de clan Jido te behoren. Je hebt altijd in Waraha Dhoobley gewoond, samen met jouw moeder en broers en zussen. Jouw moeder D.H.M. (°02 maart 1991 te Waraha Dhoobley) (dossier (...)) kwam - samen met jou en jouw minderjarige broers en zussen M.A.S. ((...)), M.A.A. (dossier (...))C), M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si. (dossier (...))C) – op 26 december 2018 in België aan. Op 15 januari 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 oktober 2019 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen, aan jouw moeder de volgende dag betekend. Op 03 december 2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 24 september 2020 een arrest velde dat de beslissing van het CGVS bevestigde (arrestnummer 241371). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 24 november 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in voor jou. Op 30 juli 2021 werden zowel jij als jouw moeder in dit kader op het CGVS gehoord. Jij vertelde toen dat je bang zou zijn van de "politie mensen" in Somalië, je zou niet goed weten hoe ze zouden heten, het zouden mensen met geweren betreffen. Verder zou de leerkracht in Somalië jou hebben geslagen indien je het antwoord niet

zou hebben geweten. De leerlingen zouden er vastgebonden zijn geweest, rode mieren zouden op jullie rug zijn gezet. Jouw moeder stelde in jouw hoofd dat je in Somalië reeds op heel jonge leeftijd, in de Koranschool, zou worden aangeleerd om een strijder te worden en het land en de mensen te verdedigen tegen de ongelovigen. Vanaf ongeveer tien jaar zouden de kinderen dan ook worden meegenomen teneinde een training te kunnen krijgen en om er Al-Shabaab leden van te maken, als ouder zou je dit niet kunnen tegenhouden, je zou immers niet zoveel macht hebben. Tenslotte zouden kinderen in de Koranschool volgens jouw moeder worden geslagen, dit zelfs als ze maar één letter niet zouden kennen, ook daar zou je als ouder niet veel tegen kunnen beginnen.

Er wordt ter staving van onderhavige asielaanvraag geen enkel document voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zij zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming dd. 15 januari 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 24 september 2020).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 30 oktober 2019 heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 24 september 2020 overgenomen: "Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissarisgeneraal echter bij dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar eigen dorp en (ii) haar regio van herkomst, (iii) haar kennis over prijzen voor levensmiddelen in haar regio, (iv) de impact van de komst van Al-Shabaab, (v) de droogte, (vi) de regio Jubaland en (vii) haar sociopolitieke kennis over geweldpleging door Al-Shabaab, (viii) de conflicten tussen Al-Shabaab en AMISOM, (ix) het clanconflict tussen haar clan Ogaden en de clan Rahanweyn in haar regio en (x) de luchtaanval op haar dorp op 10 november 2016 lacunair is. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst". Uit jouw eigen verklaringen, afgelegd op het CGVS dd. 30 juli 2021, blijkt dat jij zelf ook aangeeft te zijn geboren in Waraha Dhoobley en er altijd te hebben gewoond. Jou gevraagd of je jou nog iets zou kunnen herinneren van toen je in Waraha Dhoobley zou hebben gewoond, ontken je dit, er zouden alleen maar huizen gemaakt van takken zijn geweest (zie notities van het persoonlijk onderhoud van A. H. dd. 30 juli 2021 p. 7, hierna genoemd cgvs p. 7). Er zouden tevens huizen gemaakt van modder zijn geweest, jij zou evenwel in een huis gemaakt van takken hebben gewoond (cgvs p. 7). Gevraagd of er nog iets zou zijn dat je jou zou herinneren van Waraha Dhoobley, geef je het volgende

aan: "Ik herinner me een vrouw, die mijn zussen heeft vastgebonden en die hun wou pijn doen, ik weet dat er ook mensen waren die de kinderen geweren gaven" (cgvs p. 7). Je zou de naam van laatstgenoemde mensen niet kennen, ze zouden wel in Waraha Dhoobley aanwezig zijn geweest en je zou hen wel zelf hebben gezien (cgvs p. 7). Deze personen zouden een doek voor hun mond hebben gedragen en zouden een soort van politiekleren - donkergroen en bruin - hebben gedragen, tevens zouden ze wapens in hun bezit hebben gehad (cgvs p. 7). Deze mensen zouden gebieden om het haar van de kinderen te scheren, ook bij jou zou dit zijn gebeurd (cgvs p. 7). Er zouden verder ook gevechten in Waraha Dhoobley hebben plaatsgevonden, dit tussen gewone inwoners en de gewapende mensen (cgvs p. 7). Verder zou er niets zijn geweest in Waraha Dhoobley (cgvs p. 7). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Waraha Dhoobley (gelegen in de provincie Midden-Juba te Somalië), weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS dd. 30 oktober 2019 (bevestigd door de RvV op 24 september 2020) in het kader van de asielaanvraag van jouw moeder - die op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, werd ingediend - namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar voorgehouden afkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië, en aldus noch aan de afkomst van haar minderjarige kinderen - waaronder jijzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Waraha Dhoobley hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw eigen verklaringen – en de verklaringen van jouw moeder - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijk zouden kunnen voordoen.

Hoewel er aldus geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), kan er nog het volgende worden opgemerkt. Je haalde aan dat je bang zou zijn van de "politiemensen", je zou niet goed weten hoe ze zouden heten, het zouden mensen met geweren betreffen (cgvs p. 10). Ook jouw moeder stelde in jouw hoofde dat je in Somalië reeds op heel jonge leeftijd, in de Koranschool, zou worden aangeleerd om een strijder te worden, om het land en de mensen te verdedigen tegen de ongelovigen (cgvs p. 12). Vanaf ongeveer tien jaar zouden de kinderen dan ook worden meegenomen om een training te kunnen krijgen en om er Al-Shabaab van te kunnen maken, als ouder zou je dit niet kunnen tegenhouden, je zou immers niet zoveel macht hebben (cgvs p. 12). Er kan in dit kader worden gesteld dat de ingeroepen gedwongen rekrutering door Al-Shabaab te Somalië, van kinderen vanaf tienjarige leeftijd, een louter hypothetisch probleem betreft. Dergelijk hypothetisch probleem kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Verder zou de leerkracht in Somalië jou hebben geslagen indien je het antwoord niet zou hebben geweten (cgvs p. 10). De leerlingen zouden er vastgebonden zijn, rode mieren zouden op jullie rug zijn gezet (cgvs p. 9). Ook jouw moeder stelt dat kinderen in de Koranschool zouden worden geslagen, dit zelfs als ze maar één letter niet zouden kennen, ook daar zou je als ouder niet veel aan kunnen doen (cgvs p. 12). Vooreerst kan er in dit kader worden opgemerkt dat je, zoals supra reeds besproken, niet aannemelijk hebt weten te maken wel degelijk uit Waraha Dhoobley, Midden-Juba, Somalië, afkomstig te zijn, waardoor je ook geen concreet zicht weet te bieden op waar je voor jouw aankomst in België leefde (in Somalië of elders) en onder welke omstandigheden. Verder kunnen willekeurige slagen, uitgedeeld door een leerkracht aan zijn leerlingen, niet worden beschouwd als vallend onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Verder kan dit ook niet worden aanzien als ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je legt geen documenten voor die je identiteit, nationaliteit of reisweg ondersteunen.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van jouw broers en zussen M.A.S. (...), M.A.A. (dossier (...))C, M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si. (dossier (...))C eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, M.A.S., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/11/2020

Overdracht CGVS: 13/04/2021

Je werd op 30 juli 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 09u13 tot 09u49. Jouw moeder D.H.M. (dossier (...)) werd op dezelfde dag gehoord van 09u51 tot 10u10. Jullie werden hierbij beiden bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier loco Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaart M.A.S. te heten, geboren te zijn op 30 maart 2008 te Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië) en tot de clan Jiid te behoren. Je hebt altijd in Waraha Dhoobley gewoond, samen met jouw moeder en broers en zussen. Jouw moeder D.H.M. (°02 maart 1991 te Waraha Dhoobley) (dossier (...)) kwam - samen met jou en jouw minderjarige broers en zussen M.A.A. (dossier (...))C, M.A.A.H. (dossier (...))D, M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si. (dossier (...))C – op 26 december 2018 in België aan. Op 15 januari 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 oktober 2019 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw moeder de volgende dag betekend. Op 03 december 2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 24 september 2020 een arrest velde dat de beslissing van het CGVS bevestigde (arrestnummer 241371). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 24 november 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in voor jou. Op 30 juli 2021 werden zowel jij als jouw moeder in dit kader op het CGVS gehoord. Jij vertelde toen dat je niet zou willen terugkeren naar Somalië, je vreest immers jouw moeder te zullen verliezen. Verder zou er een vrouw – de tante van jouw moeder - zijn geweest die jou zou hebben besneden in Somalië en jou toen zou hebben geslagen indien je zou hebben geroepen. Jouw moeder zou tijdens deze gebeurtenis zelf opgesloten zijn geweest, je herinnert jou dat je veel pijn zou hebben gehad, ook nu zou je ten gevolge van deze besnijdenis nog pijn hebben tijdens het urineren. Je zou vrezen bij een terugkeer naar Somalië – door dezelfde vrouw (cfr. de tante van jouw moeder) - volgens een ergere vorm te zullen worden besneden. Deze vrouw zou dit immers reeds hebben willen doen, doch jullie zouden eerder zijn kunnen wegvlugten. Je voegt tenslotte nog toe dat ook jouw zussen (cfr. M.A.Su. en M.A.Si.) zouden zijn besneden. Jouw moeder D.H.M. haalde eveneens in jouw hoofde een mogelijke herbesnijdenis te Somalië aan, tevens zou ze vrezen dat jij er – volgens de Sharia wetten - heel jong zou moeten huwen en je geen keuze zal hebben voor wat betreft jouw toekomstige echtgenoot. Jouw moeder zou dan ook vrezen voor jouw latere toekomst, tevens zou je geen mogelijkheid hebben om in Somalië te studeren. Je zou volgens jouw moeder, ten gevolge van de ondergane besnijdenis in Somalië,

psychologische problemen hebben en nog steeds nachtmerries beleven. Tenslotte haalde jouw moeder nog aan dat ze schrik zou hebben voor haar eigen leven.

Jouw moeder dient verder ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: een "Certificat Médical" dd. 12 maart 2019 en een kaart van Gams dd. 25 maart 2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in haar naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zij zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming dd. 15 januari 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 24 september 2020).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 30 oktober 2019 heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 24 september 2020 overgenomen: "Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissarisgeneraal echter bij dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar eigen dorp en (ii) haar regio van herkomst, (iii) haar kennis over prijzen voor levensmiddelen in haar regio, (iv) de impact van de komst van Al-Shabaab, (v) de droogte, (vi) de regio Jubaland en (vii) haar sociopolitieke kennis over geweldpleging door Al-Shabaab, (viii) de conflicten tussen Al-Shabaab en AMISOM, (ix) het clanconflict tussen haar clan Ogaden en de clan Rahanweyn in haar regio en (x) de luchtaanval op haar dorp op 10 november 2016 lacunair is. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst". Uit jouw eigen verklaringen, afgelegd op het CGVS dd. 30 juli 2021, blijkt dat jij zelf ook aangeeft te zijn geboren in Waraha Dhoobley en er altijd te hebben gewoond. Jou gevraagd om alles te vertellen wat je jou herinnert van toen je er woonde, geef je het volgende aan: "Ik heb daar gewoond in Waraha Dhoobley, ben er opgegroeid. Ik vond het leuk, maar er was een vrouw die ons besneden heeft, die ons sloeg als we riepen" (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30 juli 2021 van S. p. 7, hierna genoemd cgvs p. 7). Jou gevraagd of er nog iets anders zou zijn, wat je jou zou herinneren van Waraha Dhoobley, stel je "Als we onze lessen niet kenden bij de Koranschool, werden we geslagen en opgesloten in de Koranschool" (cgvs p. 7). Je zou verder lang naar de Koranschool zijn gegaan, deze school zou op "een beetje afstand" van jouw huis zijn gelegen, je zou niet meer weten hoelang je zou hebben moeten wandelen van jouw huis naar deze school (cgvs p. 7). Nogmaals gevraagd of je je nog andere dingen herinnert, vertel je het volgende: "Ik herinner me niet veel, mijn moeder heeft daar ook afgezien, ze is opgesloten geweest ook, ik heb schrik als ik terugga (cgvs p. 8). Je vult verder nog aan dat er een moskee zou zijn geweest in jouw geboortedorp (cgvs p. 8). Je weet verder nog te vertellen dat

er altijd gemaskerde mannen in Waraha Dhoobley zouden zijn aanwezig geweest, je zou bang van hen zijn geweest, je zou hebben gevreesd dat zij jouw moeder zouden vermoorden, deze groepering zou immers vaak mensen doden (cgvs p. 8). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Waraha Dhoobley (gelegen in de provincie Midden-Juba te Somalië), weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS dd. 30 oktober 2019 (bevestigd door de RvV op 24 september 2020) in het kader van de asielaanvraag van jouw moeder - die op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, werd ingediend -, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar voorgehouden afkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië, en aldus noch aan de afkomst van haar minderjarige kinderen - waaronder jijzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich volgens jouw eigen verklaringen – en de verklaringen van jouw moeder - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen.

Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhoobley (Midden Juba, Somalië), kan er voor wat betreft de aangehaalde gedwongen herbesnijdenis in jouw hoofde te Somalië en het toegevoegde “Certificat Médical” dd. 12 maart 2019 (besnijdenis type 2) en de voorgelegde Gams-kaart dd. 25 maart 2021, nog het volgende worden opgemerkt. Het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder – op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend - werd reeds beoordeeld en werd reeds afgesloten met de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, deze beslissing werd in beroep bevestigd. Het CGVS heeft toen dd. 30 oktober 2019 – voor wat betreft een mogelijke herbesnijdenis te Somalië – het volgende gesteld: “Uw verklaringen over de context van de besnijdenis van uw dochters, die volgens uw verklaring besneden werden door een vrouw van Al-Shabaab, zijn evenwel niet geloofwaardig. Zo zouden uw dochters besneden zijn terwijl u door Al-Shabaab gevangen werd gehouden in Waraha-Dhobley (CGVS, p. 33). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit dit dorp, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben afgespeeld. Bovendien staat uw verklaring over de besnijdenis door een vrouw van Al-Shabaab lijnrecht tegenover bronnen die verklaren dat Al-Shabaab tegen besnijdenis is en de praktijk verboden heeft. Hoewel ze de praktijk niet actief bestrijden, is het niet aannemelijk dat een Al-Shabaablid de besnijdenis zelf zou uitvoeren. Bijgevolg is ook het dreigement van deze Al-Shabaab-vrouw dat uw dochters opnieuw besneden zouden worden (CGVS, p. 33) ongeloofwaardig. Daarenboven is het zo dat gedwongen herbesnijdenis in Somalië slecht zeer uitzonderlijk plaatsvindt. Bij confrontatie weet u niet aannemelijk te maken waarom de situatie in geval van uw dochters anders zou zijn (CGVS p. 43). Bijgevolg kan ook uit deze verklaringen geen vrees voor vervolging noch een risico op ernstige schade in uwen hoofde of in hoofde van uw dochters worden afgeleid”. Verder kan er nog het volgende worden opgemerkt. Jouw moeder stelde – in het kader van haar eigen asielaanvraag - dat zij op 17 mei 2017 een eerste maal zou zijn gearresteerd door Al-Shabaab, waarop ze één maand gevangen zou zijn gehouden (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34 en p. 37). Ondertussen zouden jij en jouw zussen zijn besneden door een Al-Shabaab lid, tevens zou er zijn gedreigd om jullie terug te besnijden gezien de besnijdenis niet naar behoren zou zijn gebeurd (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34). Ongeveer één jaar na jouw moeder haar vrijlating, zou ze in april 2018 opnieuw vijftien dagen zijn opgesloten door Al-Shabaab, toen zouden haar kinderen bij de buurvrouw zijn gebleven (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34). Tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in hoofde van jouw zus M.A.Su. (dossier (...)) verklaarde jouw moeder dan weer dat haar minderjarige dochters begin 2018 (cfr. in plaats van in mei 2017) zouden zijn besneden, meer bepaald tijdens haar tweede opsluiting door Al-Shabaab (cfr. in plaats van tijdens haar eerste opsluiting) (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9-11). Jouw moeder hiermee geconfronteerd - tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in hoofde van M.A.Su., geeft zij op zeer verwarrende wijze aan dat ze denkt dat ze toen één maand zou zijn opgesloten, in 2018 zou ze 15 dagen zijn opgesloten, aldus de besnijdenis zou tijdens haar tweede opsluiting (cfr. in 2018) zijn gebeurd (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9-11). Er kan worden opgemerkt dat jouw moeder haar eerste opsluiting in mei 2017 volgens haar eigen verklaringen één maand zou hebben geduurd en haar tweede opsluiting in 2018 slechts 15 dagen zou hebben geduurd,

waardoor haar uitleg dan ook geen enkele steek houdt. Tevens zou de besnijdenis ditmaal – tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in hoofde van M.A.Su. - volgens jouw moeder zijn uitgevoerd door haar tante (cfr. de zus van haar moeder) genaamd D.M.I. (cfr. in plaats van door een Al-Shabaab lid) (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9). Jouw moeder hiermee geconfronteerd, geeft zij aan dat zij altijd zou hebben gesteld dat de besnijdenis door haar tante zou zijn gebeurd, ze zou dan ook vermoeden dat er een fout in de vertaling zou zijn geslopen (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 11). Er kan in dit kader voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 - in hoofde van jouw moeder D.H.M., op 10 oktober 2019 werden verzonden naar jouw moeder en haar advocaat, en dat het CGVS nooit enige opmerkingen voor wat betreft dit verslag heeft ontvangen, waardoor men er logischerwijze van kan uitgaan dat er met de notities akkoord werd gegaan. Tenslotte zou je volgens jouw moeder ten gevolge van de ondergane besnijdenis in Somalië psychologische problemen hebben en nog steeds nachtmerries beleven (cgvs p. 10-11). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat er hiervan geen enkel begin van bewijs wordt voorgelegd. Ook dit kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Jouw moeder haalt verder nog aan dat jij heel jong zal moeten huwen in Somalië en je er geen keuze zal hebben voor wat betreft jouw toekomstige echtgenoot (cgvs p. 10-11). Gezien jij in 2018 op tienjarige leeftijd Somalië reeds hebt verlaten, is dit dan ook louter hypothetisch. Jouw moeder gaf overigens zelf aan dat er nog niemand concreet in Somalië had aangegeven met jou te willen huwen (cgvs p. 11). Dit kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

De aangehaalde algemene vrees voor jouw latere toekomst in Somalië - ondermeer de onmogelijkheid om er te studeren - (cgvs p. 10-11) is bijzonder algemeen en toont geen concreet risico voor jou persoonlijk aan. Dit weet dan ook geen eigen element te vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Voor wat betreft de door jou aangehaalde vrees om jouw moeder te zullen verliezen in Somalië en het door jouw moeder opgeworpen element als zijnde ook zichzelf schrik zou hebben voor haar eigen leven aldaar (cgvs p. 9 en 10), kan er worden opgemerkt dat het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder werd afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd. De RvV achtte samen met het CGVS dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Hierdoor werden ook de door haar opgeworpen vervolgingsfeiten – zijnde haar beweerde ontvoering door Al-Shabaab, ongeloofwaardig geacht (zie dossier (...)). Ook dit kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van jouw broers en zussen M.A.A. (dossier (...)C), M.A.A.H. (dossier (...)D), M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si. (dossier (...)C) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoeker, M.A.A., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/11/2020

Overdracht CGVS: 13/04/2021

Je werd op 30 juli 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 10u38 tot 11u07. Jouw moeder D.H.M. (dossier (...)) werd op dezelfde dag gehoord van 11u08 tot 11u24. Jullie werden hierbij beiden bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier loco Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaart M.A.A. te heten, elf jaar oud te zijn, geboren te zijn te Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië) en tot de clan Jido te behoren. Je hebt altijd in Waraha Dhoobley gewoond, samen met jouw moeder en broers en zussen. Jouw moeder D.H.M. (°02 maart 1991 te Waraha Dhoobley) (dossier (...)) kwam - samen met jou en jouw minderjarige broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A.H. (dossier (...))D, M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si. (dossier (...))C – op 26 december 2018 in België aan. Op 15 januari 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 oktober 2019 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw moeder de volgende dag betekend. Op 03 december 2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 24 september 2020 een arrest velde dat de beslissing van het CGVS bevestigde (arrestnummer 241371). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 24 november 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in voor jou. Op 30 juli 2021 werden zowel jij als jouw moeder in dit kader op het CGVS gehoord. Jij vertelde toen dat je schrik zou hebben om jouw moeder en zussen M.A.S. en M.A.Si. te verliezen, je zou in Somalië alleen in een huis binnen moeten zitten en niet buiten kunnen komen. Je vervolgde dat andere – gemaskerde - mensen jouw moeder en beide zussen zouden kunnen doden. Immers ofwel zouden jullie verplicht, door de gemaskerde mannen, andere mensen pijn moeten doen of moeten doden, anders zouden zij jullie pijn doen of zelfs vermoorden. Je zou dan ook schrik hebben in Somalië en zou in België willen blijven. Jouw moeder D.H.M. haalde in jouw hoofd aan dat jij in Somalië zal worden gevraagd om aan de jihad deel te nemen en te strijden, immers reeds in de Koranschool zou er al worden gezegd welke soort jihad er zal moeten worden gevoerd, namelijk de mensen en het land verdedigen als de ongelovigen het land zouden binnenvallen. Ouders zouden dan ook geen macht hebben om hun kinderen thuis te houden, de kinderen zouden er naartoe moeten worden gestuurd. Verder zou het er in de Koranschool ook hard aan toe zijn gegaan, immers als de kinderen maar één letter niet uit het hoofd zouden hebben geleerd, zouden ze worden geblinddoekt en geslagen. Dit zou dan ook later psychologische problemen kunnen opleveren.

Er wordt ter staving van onderhavige asielaanvraag geen enkel document voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale

bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zij zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming dd. 15 januari 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 24 september 2020).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 30 oktober 2019 heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 24 september 2020 overgenomen: "Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissarisgeneraal echter bij dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar eigen dorp en (ii) haar regio van herkomst, (iii) haar kennis over prijzen voor levensmiddelen in haar regio, (iv) de impact van de komst van Al-Shabaab, (v) de droogte, (vi) de regio Jubaland en (vii) haar sociopolitieke kennis over geweldpleging door Al-Shabaab, (viii) de conflicten tussen Al-Shabaab en AMISOM, (ix) het clanconflict tussen haar clan Ogaden en de clan Rahanweyn in haar regio en (x) de luchtaanval op haar dorp op 10 november 2016 lacunair is. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst". Uit jouw eigen verklaringen, afgelegd op het CGVS dd. 30 juli 2021, blijkt dat jij zelf ook aangeeft te zijn geboren in Waraha Dhoobley en er altijd te hebben gewoond. Jou gevraagd of je jou nog iets zou herinneren, van toen je daar zou hebben gewoond, geef je aan geweerschoten te hebben gehoord, er zouden gemaskerde mensen zijn geweest die mensen zouden hebben gedood (zie notities van het persoonlijk onderhoud van A. dd. 30 juli 2021 p. 7, hierna genoemd cgvs p. 7). Je zou de naam van deze gemaskerde mensen niet kennen, je zou niet weten of deze mensen altijd al in Waraha Dhoobley aanwezig zouden zijn geweest, noch zou je ooit hebben gezien dat zij effectief mensen zouden hebben gedood (cgvs p. 7). Gevraagd of je jou nog andere dingen zou herinneren, hoe het er zou hebben uitgezien in Waraha Dhoobley en wat je er zou hebben gedaan, ontken je dit, je zou immers niet naar buiten zijn gegaan, gezien je zou hebben gehoord dat gemaskerde mensen kinderen zouden vermoorden en je schrik van deze mensen zou hebben gehad (cgvs p. 7). Je zou dan ook enkel naar de Koranschool zijn gegaan, alwaar je slagen zou hebben gekregen indien je niet goed zou hebben geleerd (cgvs p. 7). Gevraagd of er jou andere dingen zouden zijn verteld over deze plaats, bijvoorbeeld door jouw moeder, ontken je dit, je zou dan ook niet weten of er bijvoorbeeld een moskee of een markt in Waraha Dhoobley te vinden zou zijn (cgvs p. 7). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Waraha Dhoobley (gelegen in de provincie Midden-Juba te Somalië), weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS dd. 30 oktober 2019 (bevestigd door de RvV op 24 september 2020) in het kader van de asielaanvraag van jouw moeder - die op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, werd ingediend -, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar voorgehouden afkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië, en aldus noch aan de afkomst van haar minderjarige kinderen - waaronder jijzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw eigen verklaringen – en de verklaringen van jouw moeder - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen.

Hoewel er aldus geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), kan er nog het volgende worden opgemerkt. Jouw moeder D.H.M. haalde in jouw hoofde aan dat jij in Somalië zal worden gevraagd om aan de jihad deel te nemen en te strijden, immers reeds in de Koranschool zou er al worden gezegd welke soort jihad er zal moeten worden gevoerd, namelijk de mensen en het land verdedigen als de ongelovigen het land zouden binnenvallen (cgvs p. 10).

Ouders zouden dan ook geen macht hebben om hun kinderen thuis te houden, de kinderen zouden ernaartoe moeten worden gestuurd (cgvs p. 10). Ook jij gaf aan dat jullie ofwel zouden verplicht worden, door de gemaskerde mannen, andere mensen pijn te doen of te doden, anders zouden zij jullie pijn doen of zelfs vermoorden (cgvs p. 8). Jouw moeder gaf overigens aan dat kinderen gemiddeld pas vanaf

tien jaar zouden worden getraind in Somalië, waarna ze naar het platteland zouden trekken, haar kinderen zouden in Somalië evenwel nog te jong zijn geweest, er zouden evenwel veel andere mensen zijn die hun kinderen zouden zijn verloren na het trainingskamp (cgvs p. 10). Er kan in dit kader worden gesteld dat de ingeroepen gedwongen rekrutering door Al-Shabaab te Somalië een louter hypothetisch probleem betreft. Dit gegeven kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Voor wat betreft het aangehaalde gegeven dat het er in de Koranschool in Somalië hard aan toe zou zijn gegaan en je hier mogelijke psychologische problemen aan zou kunnen overhouden (cgvs p. 10) – waar overigens geen enkel begin van bewijs van wordt voorgelegd -, kan er vooreerst worden opgemerkt dat je, zoals supra reeds besproken, niet aannemelijk hebt weten te maken wel degelijk uit Waraha Dhoobley, Midden-Juba, Somalië, afkomstig te zijn, waardoor je ook geen concreet zicht weet te bieden op waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde en onder welke omstandigheden. Verder kunnen willekeurige slagen, uitgedeeld door een leerkracht aan zijn leerlingen, niet worden beschouwd als vallend onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren”. Verder kan dit ook niet worden aanzien als ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst.

Voor wat betreft de door jou aangehaalde vrees om jouw moeder en beide zussen M.A.S. en M.A.Si. te verliezen, dit gezien gemaskerde mensen hen zouden kunnen doden, en je in Somalië alleen in een huis binnen zou moeten zitten en er niet buiten zou kunnen komen (cgvs p. 8), kan er worden opgemerkt dat deze verklaringen hypothetisch en overigens bijzonder algemeen zijn en geen concreet risico voor jou persoonlijk aantonen. Overigens werd er aan de door jouw moeder eerdere opgeworpen vervolgingsfeiten – zijnde haar beweerde ontvoering door Al-Shabaab – geen enkel geloof gehecht, dit gezien zij haar herkomst uit Waraha Dhoobley niet aannemelijk had weten te maken (zie dossier (...)). Ook dit kan bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je legt geen documenten voor die je identiteit, nationaliteit of reisweg ondersteunen.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van jouw broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A.H. (dossier (...))D), M.A.Su. (dossier (...)) en M.A.Si.(dossier (...))C) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, M.A.Su., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 24/11/2020
Overdracht CGVS: 13/04/2021*

Jouw mama D.H.M. (dossier (...)) werd - gezien jouw jonge leeftijd - op 27 juli 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 09u12 tot 10u24. Zij werd hierbij

bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier loco Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Jouw mama verklaart dat jij M.A.Su. heet, geboren bent op 01 maart 2013 te Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), en tot de clan Jiido behoort. Je hebt altijd in Waraha Dhoobley gewoond, samen met jouw moeder en broers en zussen. Jouw moeder D.H.M. (°02 maart 1991 te Waraha Dhoobley) (dossier (...)) kwam - samen met jou en jouw minderjarige broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A. (dossier (...))C), M.A.A.H. (dossier (...))D) en M.A.Si. (dossier (...))C) – op 26 december 2018 in België aan. Op 15 januari 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 oktober 2019 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw moeder de volgende dag betekend. Op 03 december 2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 24 september 2020 een arrest velde dat de beslissing van het CGVS bevestigde (arrestnummer 241371). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 24 november 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in voor jou. Op 27 juli 2021 werd jouw moeder in dit kader op het CGVS gehoord. Jouw moeder D.H.M. vertelde toen dat zijzelf door Al-shabaab in Somalië zou zijn meegenomen en dat ondertussen haar minderjarige dochters (cfr. M.A.S., M.A.Su. en M.A.Si.) zouden zijn besneden. Haar oudere dochter zou hieromtrent hebben verteld dat ze veel zou zijn geslagen toen, ze zouden allen opgesloten zijn in een huis, tevens zou er zijn gesteld dat de meisjes opnieuw zouden moeten worden besneden, dit gezien ze niet volledig zouden besneden zijn. Jouw moeder vreest dan ook voor een herbesnijdenis in jouw hoofd. Verder zou jouw moeder schrik hebben dat jij in Somalië vroeg zal moeten huwen met een lid van de groepering Al-shabaab en je jou niet zal kunnen verdedigen, immers vanaf het moment dat je jouw menstruatie zou hebben, zou je klaar zijn om te gaan huwen. Verder zou er volgens jouw moeder voor jou geen toekomst zijn in Somalië. Tenslotte haalt jouw moeder nog aan dat zijzelf niet naar Somalië zou kunnen terugkeren, dit gezien zij aldaar als een spion zou worden beschouwd en ze zou moeten laten weten waar haar man zou zijn, terwijl ze dit zelf niet zou weten.

Jouw moeder dient ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: een “Certificat Médical” dd. 12 maart 2019 en een kaart van Gams dd. 25 maart 2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met jouw moeder, die in jouw naam het interview aflegde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in haar naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en uit de verklaringen afgelegd door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op

dezelfde gronden die zij zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming dd. 15 januari 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 24 september 2020).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 30 oktober 2019 heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 24 september 2020 overgenomen: “Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissarisgeneraal echter bij dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar eigen dorp en (ii) haar regio van herkomst, (iii) haar kennis over prijzen voor levensmiddelen in haar regio, (iv) de impact van de komst van Al-Shabaab, (v) de droogte, (vi) de regio Jubaland en (vii) haar sociopolitieke kennis over geweldpleging door Al-Shabaab, (viii) de conflicten tussen Al-Shabaab en AMISOM, (ix) het clanconflict tussen haar clan Ogaden en de clan Rahanweyn in haar regio en (x) de luchtaanval op haar dorp op 10 november 2016 lacunair is. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst”. Jouw moeder verklaart op 27 juli 2021 op het CGVS dat ook jij in Waraha Dhoobley bent geboren en er altijd hebt gewoond (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 27 juli 2021 van M.A.Su. p. 4-5, hierna genoemd cgvs p. 4-5). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar afkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië, kan er evenwel eveneens geen geloof worden gehecht aan jouw afkomst uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jouw moeder in jouw hoofde ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Waraha Dhoobley hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich in jouw hoofdevolgens de verklaringen van jouw moeder - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen.

Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), kan er voor wat betreft de aangehaalde gedwongen herbesnijdenis in jouw hoofde te Somalië en het toegevoegde “Certificat Médical” dd. 12 maart 2019 (besnijdenis type 1+2) en de voorgelegde Gams-kaart dd. 25 maart 2021, nog het volgende worden opgemerkt. Het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder – op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend - werd reeds beoordeeld en werd reeds afgesloten met de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, deze beslissing werd in beroep bevestigd. Het CGVS heeft toen dd. 30 oktober 2019 – voor wat betreft een mogelijke herbesnijdenis te Somalië – het volgende gesteld: “Uw verklaringen over de context van de besnijdenis van uw dochters, die volgens uw verklaring besneden werden door een vrouw van Al-Shabaab, zijn evenwel niet geloofwaardig. Zo zouden uw dochters besneden zijn terwijl u door Al-Shabaab gevangen werd gehouden in Waraha-Dhobley (CGVS, p. 33). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit dit dorp, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben afgespeeld. Bovendien staat uw verklaring over de besnijdenis door een vrouw van Al-Shabaab lijnrecht tegenover bronnen die verklaren dat Al-Shabaab tegen besnijdenis is en de praktijk verboden heeft. Hoewel ze de praktijk niet actief bestrijden, is het niet aannemelijk dat een Al-Shabaablid de besnijdenis zelf zou uitvoeren. Bijgevolg is ook het dreigement van deze Al-Shabaab-vrouw dat uw dochters opnieuw besneden zouden worden (CGVS, p. 33) ongeloofwaardig. Daarenboven is het zo dat gedwongen herbesnijdenis in Somalië slecht zeer uitzonderlijk plaatsvindt. Bij confrontatie weet u niet aannemelijk te maken waarom de situatie in geval van uw dochters anders zou zijn (CGVS p. 43). Bijgevolg kan ook uit deze verklaringen geen vrees voor vervolging noch een risico op ernstige schade in uwen hoofde of in hoofde van uw dochters worden afgeleid”. Verder kan er nog het volgende worden opgemerkt. Jouw moeder stelde – in het kader van haar eigen asielaanvraag - dat zij op 17 mei 2017 een eerste maal zou zijn gearresteerd door Al-Shabaab, waarop ze één maand gevangen zou zijn gehouden (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34 en p. 37). Ondertussen zouden jij en jouw zussen zijn besneden door een Al-Shabaab lid, tevens zou er zijn gedreigd om jullie terug te besnijden gezien de besnijdenis niet naar behoren zou zijn gebeurd (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34).

Ongeveer één jaar na jouw moeder haar vrijlating, zou ze in april 2018 opnieuw vijftien dagen zijn opgesloten door Al-Shabaab, toen zouden haar kinderen bij de buurvrouw zijn gebleven (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34). Tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in jouw hoofde verklaarde jouw moeder dan weer dat haar minderjarige dochters begin 2018 (cfr. in plaats van in mei 2017) zouden zijn besneden, meer bepaald tijdens haar tweede opsluiting

door Al-Shabaab (cfr. in plaats van tijdens haar eerste opsluiting) (cgvs p. 9-11). Jouw moeder hiermee geconfronteerd - tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in jouw hoofde -, geeft zij op zeer verwarrende wijze aan dat ze denkt dat ze toen één maand zou zijn opgesloten, in 2018 zou ze 15 dagen zijn opgesloten, aldus de besnijdenis zou tijdens haar tweede opsluiting (cfr. in 2018) zijn gebeurd (cgvs p. 9-11). Er kan worden opgemerkt dat jouw moeder haar eerste opsluiting in mei 2017 volgens haar eigen verklaringen één maand zou hebben geduurd en haar tweede opsluiting in 2018 slechts 15 dagen zou hebben geduurd, waardoor haar uitleg dan ook geen enkele steek houdt. Tevens zou de besnijdenis ditmaal – tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in jouw hoofde - volgens jouw moeder zijn uitgevoerd door haar tante (cfr. de zus van haar moeder) genaamd D.M.I. (cfr. in plaats van door een Al-Shabaab lid) (cgvs p. 9). Jouw moeder hiermee geconfronteerd, geeft zij aan dat zij altijd zou hebben gesteld dat de besnijdenis door haar tante zou zijn gebeurd, ze zou dan ook vermoeden dat er een fout in de vertaling zou zijn geslopen (cgvs p. 11). Er kan in dit kader voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 - in hoofde van jouw moeder D.H.M.-, op 10 oktober 2019 werden verzonden naar jouw moeder en haar advocaat, en dat het CGVS nooit enige opmerkingen voor wat betreft dit verslag heeft ontvangen, waardoor men er logischerwijze van kan uitgaan dat er met de notities akkoord werd gegaan

Jouw moeder haalt verder nog aan schrik te hebben dat jij vroeg zal moeten huwen met een lid van de groepering Al-shabaab en je jou niet zal kunnen verdedigen, immers vanaf het moment dat je jouw menstruatie zou hebben, zou je klaar zijn om te gaan huwen (cgvs p. 9). Gezien jij reeds in 2018, op vijfjarige leeftijd, Somalië hebt verlaten, is deze vrees louter hypothetisch. Jouw moeder gaf overigens zelf aan dat er nog niemand concreet in Somalië had aangegeven met jou te willen huwen (cgvs p. 11). Dit kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Het aangehaalde element dat er geen toekomst voor jou zou zijn in Somalië (cgvs p. 12), is tenslotte bijzonder algemeen en toont geen concreet risico voor jou persoonlijk aan. Dit weet dan ook geen eigen element te vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Tenslotte haalt jouw moeder nog aan dat ook zijzelf niet zou kunnen terugkeren naar Somalië, dit gezien zij er als een spion zou worden beschouwd en zij zou moeten laten weten waar haar man zou zijn, terwijl ze het zelf niet zou weten (cgvs p. 12). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder werd afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd. De RvV achtte samen met het CGVS dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Hierdoor werden ook de door haar opgeworpen vervolgingsfeiten – zijnde haar beweerde ontvoering door Al-Shabaab, ongeloofwaardig geacht (zie dossier (...)). Ook dit kan bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van jouw broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A. (dossier (...))C), M.A.A.H. (dossier (...))D) en M.A.Si. (dossier (...))C) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van derde verzoekster, M.A.Si., luidt als volgt:

Jouw mama D.H.M. (dossier (...)) werd - gezien jouw jonge leeftijd - op 27 juli 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 10u56 tot 11u19. Zij werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao Didier loco Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Jouw mama verklaart dat jij M.A.Si. heet, geboren bent op 08 april 2015 te Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), en tot de clan Jiido behoort. Je hebt altijd in Waraha Dhoobley gewoond, samen met jouw moeder en broers en zussen. Jouw moeder D.H.M. (°02 maart 1991 te Waraha Dhoobley) (dossier (...)) kwam - samen met jou en jouw minderjarige broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A. (dossier (...))C), M.A.A.H. (dossier (...))D) en M.A.Su. ((...)) – op 26 december 2018 in België aan. Op 15 januari 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 oktober 2019 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw moeder de volgende dag betekend. Op 03 december 2019 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 24 september 2020 een arrest velde dat de beslissing van het CGVS bevestigde (arrestnummer 241371). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 24 november 2020 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in voor jou. Op 27 juli 2021 werd jouw moeder in dit kader op het CGVS gehoord. Jouw moeder D.H.M. vertelde toen dat zij zou vrezen dat jij zou herbesneden worden in Somalië, je zal het dan ook moeilijk hebben indien je volledig zou worden besneden, zoals ondermeer moeilijkheden met urineren, maandstonden en een bevalling. Verder zou ze vrezen dat jij een gedwongen huwelijk zal dienen te ondergaan in Somalië, terwijl je nog heel jong zou zijn. Jouw moeder zou immers niet vrij zijn om te kiezen voor haar kind, ook het kind zou niet vrij zijn om te kiezen met wie ze zal willen trouwen. Tenslotte geeft jouw moeder nog aan dat een kind een toekomst nodig zou hebben, in Somalië zou er dan ook geen onderwijssysteem zijn.

Jouw moeder dient ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: een “Certificat Médical” dd. 12 maart 2019 en een kaart van Gams dd. 25 maart 2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met jouw moeder, die in jouw naam het interview aflegde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in haar naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zij zelf reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming dd. 15 januari 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 24 september 2020).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 30 oktober 2019 heeft geoordeeld dat jouw moeder niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Waraha Dhoobley, in de provincie Midden-Juba, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 24 september 2020 overgenomen: “Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissarisgeneraal echter bij dat (i) verzoeksters geografische kennis over haar eigen dorp en (ii) haar regio van herkomst, (iii) haar kennis over prijzen voor levensmiddelen in haar regio, (iv) de impact van de komst van Al-Shabaab, (v) de droogte, (vi) de regio Jubaland en (vii) haar sociopolitieke kennis over geweldpleging door Al-Shabaab, (viii) de conflicten tussen Al-Shabaab en AMISOM, (ix) het clanconflict tussen haar clan Ogaden en de clan Rahanweyn in haar regio en (x) de luchtaanval op haar dorp op 10 november 2016 lacunair is. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar herkomst”. Jouw moeder verklaart op 27 juli 2021 op het CGVS dat ook jij in Waraha Dhoobley bent geboren en er altijd hebt gewoond (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in hoofde van Si. dd. 27 juli 2021 p. 4, hierna genoemd cgvs p. 4). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan jouw moeder haar afkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië, kan er evenwel eveneens geen geloof worden gehecht aan jouw afkomst uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jouw moeder in jouw hoofde ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Waraha Dhoobley hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich in jouw hoofde - volgens de verklaringen van jouw moeder - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen.

Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Waraha Dhoobley (Midden-Juba, Somalië), kan er voor wat betreft de aangehaalde gedwongen herbesnijdenis in jouw hoofde te Somalië en het toegevoegde “Certificat Médical” dd. 12 maart 2019 (besnijdenis type 1) en de voorgelegde Gams-kaart dd. 25 maart 2021, nog het volgende worden opgemerkt. Het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder – op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw moeder haar verzoek om internationale bescherming ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend - werd reeds beoordeeld en werd reeds afgesloten met de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, deze beslissing werd in beroep bevestigd. Het CGVS heeft toen dd. 30 oktober 2019 – voor wat betreft een mogelijke herbesnijdenis te Somalië – het volgende gesteld: “Uw verklaringen over de context van de besnijdenis van uw dochters, die volgens uw verklaring besneden werden door een vrouw van Al-Shabaab, zijn evenwel niet geloofwaardig. Zo zouden uw dochters besneden zijn terwijl u door Al-Shabaab gevangen werd gehouden in Waraha-Dhoobley (CGVS, p. 33). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit dit dorp, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben afgespeeld. Bovendien staat uw verklaring over de besnijdenis door een vrouw van Al-Shabaab lijnrecht tegenover bronnen die verklaren dat Al-Shabaab tegen besnijdenis is en de praktijk verboden heeft. Hoewel ze de praktijk niet actief bestrijden, is het niet aannemelijk dat een Al-Shabaablid de besnijdenis zelf zou uitvoeren. Bijgevolg is ook het dreigement van deze Al-Shabaab-vrouw dat uw dochters opnieuw besneden zouden worden (CGVS, p. 33) ongeloofwaardig. Daarenboven is het zo dat gedwongen herbesnijdenis in Somalië slecht zeer uitzonderlijk plaatsvindt. Bij confrontatie weet u niet aannemelijk te maken waarom de situatie in geval van uw dochters anders zou zijn (CGVS p. 43). Bijgevolg kan ook uit deze verklaringen geen vrees voor vervolging noch een risico op ernstige schade in uwen hoofde of in hoofde van uw dochters worden afgeleid”. Verder kan er nog het volgende worden opgemerkt. Jouw moeder stelde – in het kader van haar eigen asielaanvraag - dat zij op 17 mei 2017 een eerste maal zou zijn gearresteerd door Al-Shabaab, waarop ze één maand gevangen zou zijn gehouden (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34 en p. 37). Ondertussen zouden jij en jouw zussen zijn besneden door een Al-Shabaab lid, tevens zou er zijn gedreigd om jullie terug te besnijden gezien de besnijdenis niet naar behoren zou zijn gebeurd (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34). Ongeveer één jaar na jouw moeder haar vrijlating, zou ze in april 2018 opnieuw vijftien dagen zijn opgesloten door Al-Shabaab, toen zouden haar kinderen bij de buurvrouw zijn gebleven (zie dossier (...) van D.H.M. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 p. 33-34). Tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in

hoofde van jouw zus M.A.Su. (dossier (...)) verklaarde jouw moeder dan weer dat haar minderjarige dochters begin 2018 (cfr. in plaats van in mei 2017) zouden zijn besneden, meer bepaald tijdens haar tweede opsluiting door Al-Shabaab (cfr. in plaats van tijdens haar eerste opsluiting) (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9-11). Jouw moeder hiermee geconfronteerd - tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in hoofde van haar dochter M.A.Su., geeft zij op zeer verwarrende wijze aan dat ze denkt dat ze toen één maand zou zijn opgesloten, in 2018 zou ze 15 dagen zijn opgesloten, aldus de besnijdenis zou tijdens haar tweede opsluiting (cfr. in 2018) zijn gebeurd (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9-11). Er kan worden opgemerkt dat jouw moeder haar eerste opsluiting in mei 2017 volgens haar eigen verklaringen één maand zou hebben geduurd en haar tweede opsluiting in 2018 slechts 15 dagen zou hebben geduurd, waardoor haar uitleg dan ook geen enkele steek houdt. Tevens zou de besnijdenis ditmaal – tijdens het interview dd. 27 juli 2021 in hoofde van haar dochter M.A.Su. - volgens jouw moeder zijn uitgevoerd door haar tante (cfr. de zus van haar moeder) genaamd D.M.I. (cfr. in plaats van door een Al-Shabaab lid) (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 9). Jouw moeder hiermee geconfronteerd, geeft zij aan dat zij altijd zou hebben gesteld dat de besnijdenis door haar tante zou zijn gebeurd, ze zou dan ook vermoeden dat er een fout in de vertaling zou zijn geslopen (zie dossier (...) van M.A.Su. - notities van het persoonlijk onderhoud dd. 27 juli 2021 p. 11). Er kan in dit kader voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 03 oktober 2019 - in hoofde van jouw moeder D.H.M.-, op 10 oktober 2019 werden verzonden naar jouw moeder en haar advocaat, en dat het CGVS nooit enige opmerkingen voor wat betreft dit verslag heeft ontvangen, waardoor men er logischerwijze van kan uitgaan dat er met de notities akkoord werd gegaan

Jouw moeder haalt verder nog aan schrik te hebben dat jij een gedwongen huwelijk in Somalië zal dienen te ondergaan terwijl je nog heel jong zou zijn (cgvs p. 5). Jouw moeder zou immers niet vrij zijn om te kiezen voor haar kind, ook het kind zou niet vrij zijn om te kiezen met wie ze zal willen trouwen (cgvs p. 5). Gezien jij in 2018 op driejarige leeftijd Somalië reeds hebt verlaten, is dit een louter hypothetische vrees. Jouw moeder gaf overigens zelf aan dat er nog niemand concreet in Somalië had aangegeven met jou te willen huwen: “Er was nog niemand. Ze worden heel vroeg getrouwd daar, gedwongen huwelijk, meestal door een strijder die dan de jonge meisjes trouwt. Dat is dan geen keuze van de ouders maar wel van de strijders zelf. Als ze trouwen met jouw dochter, ga je ze nooit meer zien, ze nemen ze mee, je gaat niet weten waar jouw kind leeft. Maar volgens de sharia, ze trouwen heel jong, moeten heel jong trouwen” (cgvs p. 5). Dit kan dan ook bezwaarlijk een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Tenslotte geeft jouw moeder nog aan dat een kind een toekomst nodig zou hebben, in Somalië zou er dan ook geen onderwijssysteem zijn (cgvs p. 5). Dit is evenwel bijzonder algemeen en toont geen concreet risico voor jou persoonlijk aan. Dit weet dan ook geen eigen element te vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van jouw broers en zussen M.A.S. (dossier (...)), M.A.A. (dossier (...))C), M.A.A.H. (dossier (...))D) en M.A.Su. (dossier (...)) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 57/6, §3, 6° VW, 48/3 en 48/4 VW
Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting
Schending van artikel 57/1, §4 VW”.*

Verzoekers betwisten de beoordeling in de bestreden beslissingen. Zij voeren aan dat zij en hun moeder uiteengezet hebben waarom zij niet kunnen terugkeren naar Somalië.

Conform artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet dient rekening te worden gehouden met het hoger belang van het kind. Dit houdt volgens verzoekers ook in dat rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden waarin zij zullen terechtkomen bij een gedwongen terugkeer naar Somalië.

Verzoekers geven aan erg getraumatiseerd te zijn. Eerste en tweede verzoeker wijzen erop dat zij op erg jonge leeftijd het geweld en de terreur van Al-Shabaab hebben meegemaakt en aan de lijve ondervonden. Ook zagen zij hoe hun zussen werden vastgebonden en besneden, wat volgens hen uiteraard bijzonder traumatiserend is voor een kind. De verzoeksters wijzen erop dat zij op zeer jonge leeftijd besneden zijn en dat zij hier nog steeds de gevolgen van dragen.

Eerste en tweede verzoeker en eerste verzoekster wijzen er, onder citering van hun verklaringen, op dat zij tijdens hun persoonlijk onderhoud uitgebreid hun vrees in geval van een terugkeer naar Somalië hebben uiteengezet. Zij citeren ook uit de verklaringen van hun moeder die de vrees in hun hoofde benadrukte. Tweede en derde verzoekster citeren uit de verklaringen van hun moeder. Zij benadrukken dat hun moeder uitgebreid hun vrees voor herbesnijdenis bij een terugkeer naar Somalië uiteengezet heeft.

Het feit dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekers' moeder in het verleden negatief werd afgesloten, betekent niet dat hun verzoeken *ipso facto* onontvankelijk dienen te worden verklaard, aldus verzoekers. Zij menen dat er nooit een grondig onderzoek werd gevoerd naar hun asielmotieven en hun vrees ten aanzien van Somalië.

Evenmin werd volgens verzoekers rekening gehouden dat zij volledig geïntegreerd zijn in België, hier naar school gaan, de taal spreken en geen enkele band meer hebben met Somalië.

2.2. Op 24 november 2020 dienden verzoekers als begeleide minderjarige vreemdelingen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht).

Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen*

op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' verzoeken om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven in de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of te weerleggen. Zij beperken zich tot het geven van eerder afgelegde verklaringen, het volharden in hun vrees voor vervolging en het geven van een algemene kritiek.

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij stellen dat geen grondig onderzoek werd gevoerd naar hun asielmotieven en vrees ten opzichte van Somalië. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal, na verzoekers en/of hun moeder gehoord te hebben met betrekking tot de redenen waarom verzoekers aparte verzoeken om internationale bescherming indienden, op pertinente en correcte wijze oordeelde dat verzoekers' verzoeken om internationale bescherming hoofdzakelijk op dezelfde gronden berust die hun moeder reeds inhield in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, waarvoor er reeds een definitieve beslissing werd genomen. De commissaris-generaal heeft tevens op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat de aangehaalde eigen feiten van verzoekers geen aparte verzoeken om internationale bescherming rechtvaardigen.

Met het louter volharden in hun vrees bij een terugkeer naar Somalië en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, doen verzoekers aldus geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen op basis waarvan terecht werd besloten dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om de motieven in de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter manifest in gebreke blijven.

Verzoekers' bewering dat zij erg getraumatiseerd zijn door hetgeen zij in Somalië meegemaakt zijn, blijft beperkt tot een blote bewering waar zij geen enkel bewijs van bijbrengen. Dergelijke blote beweringen laten niet toe om de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen terecht oordeelden dat, gezien er in het kader van het verzoek van verzoekers' moeder reeds geoordeeld werd dat zij haar herkomst uit Waraha Dhoobley in Somalië niet aannemelijk maakt, er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers' herkomst uit deze regio en de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoekers in hun verzoekschriften nog wijzen op hun integratie in België, merkt de Raad op dat dit *in se* niet relevant is bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. De Raad gaat in deze enkel na of verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voeren nog aan dat zij geen banden meer hebben met Somalië, doch dit wordt niet verder toegelicht of aangetoond.

Verzoekers tonen evenmin aan dat of waarom het voor hen onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer zij zich naar Somalië zouden begeven, zich aan te passen aan en in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur, met behulp van hun moeder. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers daarbij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zouden kennen, dan nog dient te worden opgemerkt dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven

tot de toekenning van internationale bescherming. Het loutere gegeven dat verzoekers zich in enige mate zouden dienen te conformeren aan de in hun land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als 'vervolgung' in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. Bepaalde aanpassingen van hunnenwege, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op verzoekers' fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

Verzoekers sturen met het betoog over hun integratie in België in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Verzoekers voeren nog aan dat er conform artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind, waaronder de omstandigheden waarin verzoekers zullen terechtkomen bij een gedwongen terugkeer naar Somalië. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat verzoekers niet aantonen dat er onvoldoende rekening werd gehouden met hun vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen hieromtrent. Zij tonen aldus niet aan dat de bestreden beslissingen een schending inhouden van de principes van het hoger belang van het kind.

De motivering in de bestreden beslissingen is pertinent, correct en vindt steun in de administratieve dossiers en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekers in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beroepen met de rolnummers RvV X, RvV X, RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP